

а слѣдъ него хващатъ и Грекова. Гереновъ умрѣлъ въ затвора, а Грековъ билъ освободенъ като руски поданикъ.

Слѣдъ смъртъта на *Левски*, дѣлото не спира¹⁾. Слуховетъ за революционни приготовления въ Херцеговина даватъ начало на новъ революционенъ комитетъ въ Букурещъ подъ прѣдсѣдателството на Панайотъ *Хитовъ* и ръководството на *Ботевъ* и *С. Стамболовъ*. Първото дѣло на тоя комитетъ бѣ Старозагорското възстание прѣзъ Септемврий 1875 г. Неговиятъ неуспѣхъ освѣнъ че не отчая борцитѣ, но отдѣли много млади сили, учители, студенти и т. ч., които учрѣдиха въ най-голѣма тайна новъ революционенъ комитетъ, съ центъръ *Гюргево*. И тамъ между най-виднитѣ дѣятели е влизалъ другъ сливенецъ, несравнено много младъ, именно *Георги Т. Икономовъ*, редомъ край *Воловъ*, *Бенковски*, *Заимовъ*, *Драгостиновъ* и т. н. Съгласно плановѣтъ на тоя комитетъ, България се раздѣля на революционни окръжия съ центрове въ четиритѣ кѣта на страната: *Сливенъ*, *Панлагюрище*, *Търново* и *Вратца*. (Това по думитѣ на *Зах. Стояновъ*, а споредъ *Заимовъ*, четвъртиятъ центъръ е билъ София, а не Вратца. Ср. „Миналото“, 5).

И отъ тукъ се види възъ основа на какво градътъ *Сливенъ* се отрежда за единъ отъ първитѣ революционни центрове на голѣмитѣ и епохални приготовления и пламъци, които стреснаха западъ и прѣдизвикаха *освободителната война*. Основата за тая революционна честь къмъ гр. Сливенъ почиваше въ неговото минало и въ подновенитѣ доказателства на жизненостъ слѣдъ дадения примѣръ отъ неговия синъ въ 1867 г.

¹⁾ Още въ 1869 г., когато *Левски* се намиралъ въ Цариградъ, съгласилъ се съ *Бойко Нешевъ* да обиколятъ България, да изучатъ положението и да прѣдставятъ докладъ по мисията си на руско-българския комитетъ въ Цариградъ. Вижъ статията въ „Свѣтлина“, год. XII, кн. X¹, стр. 6.

Бойко Нешевъ трѣбвало да обходи Сливенъ, Ст. Загора, Казанлъкъ, Габрово, Дрѣново, Разградъ и Шуменъ, а следъ като направи докладъ по мисията си, да го прѣдаде чрѣзъ *Сава Райновъ* (отъ Сливенъ) на тѣхъ съставения горенъ комитетъ.

Левски, освѣнъ че е ималъ голѣма вѣра къмъ сливенци, но, както се видѣ отъ биографията на *Хитовъ*, той е ученикъ на сливенскитѣ войводи, въ случая *Хитовъ*, комуто е билъ знаменосецъ.

Куриеръ на *Левски* е билъ сливенецътъ *Кюсето Кираджия*, който покрай професията си, изпълвалъ тая деликантна мисия и при други наши дѣйци. Между другото, той е разнасялъ *Х. Димитровитѣ* драми и вѣстници за *Левски* въ 1872 г. Ср. *В. Беронъ* (арх. и ист. изл.) стр. 325.

Единъ отъ най-виднитѣ сливенци, членове на организирания въ Сливенъ комитетъ отъ време апостолството на *Левски*, е билъ *Таню Куртевъ*, отъ квартала *Клуцохоръ*. Като такъвъ той е билъ заловенъ отъ властитѣ и заточенъ въ *Диарбекиръ*. Съ него ще се срѣцнемъ по-долу.